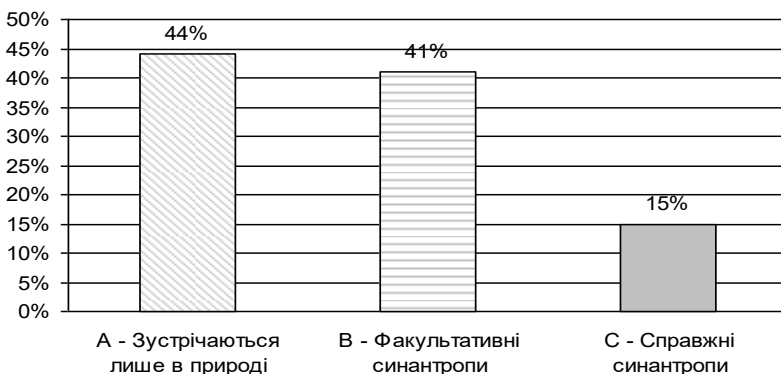

родин) сусідство з людиною є зовсім не обов'язковим і вони можуть вільно існувати у природних біоценозах (коефіцієнт синантропності коливається від - 10 (*Enoplognata ovata*) до 15-20). Справжніми ж синантропами, чий коефіцієнти більше 70-75, що в свою чергу свідчить про надання переваги саме синантропному способу існування, за нашими даними є лише 9 видів з 4 різних родин, які за межами поселень ми не знаходили (*Pholcus phalangoides*, *Scytodes thoracica*, *Lithyphantes paykullianus*, *Steatoda bipunctata*, *Teutana grossa*, *Theridium bimaculata*, *Salticus cingulatus*, *S. scenicus*, *S. zebraneus*).

У загальному вигляді співвідношення між вільноіснуючими та синантропними видами виглядає так:

У підсумку можна констатувати, що велика частина павуків добре пристосувалися до життя на одній території з людиною, не будучи при цьому нерозривно з нею пов'язаними і лише невелика частина видів втратила зв'язок із зовнішнім світом, перейшовши до синантропного існування.

Література

1. Екологія насекомых. – М.: Изд-во МГУ, 1996. – 304с.: ил.
2. Надєєн В.В. Перспективи вивчення павуків. Сучасні проблеми природничих наук / II Всеукраїнська студентська наукова конференція. – Ніжин, 2007. – С. 41.
3. Надєєн В.В. Урбоекологія *Aranei* в Карлівському районі Полтавської області. Екологія: наука, освіта, природоохоронна Діяльність /Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. – К.: Наук. світ, Умань, 2007. – С. 53 - 54.

ЗБЕРЕЖЕННЯ БІОРІЗНОМАНІТНОСТІ ТВАРИННОГО СВІТУ

*Новописьменный С.А., Погредняк І.А.
Полтавський державний педагогічний університет*

Зникнення багатьох видів тваринного і рослинного світу викликають дедалі більше занепокоєння. Тварини й рослини – це своєрідний барометр. Якщо зникає один із видів, то це є попередженням того, що екосистема під загрозою.

На думку Е. Уілсона, зменшення різноманітності живої природи – найзагрозливіша серед змін довкілля. Сьогодні мова іде про те, що цей процес необоротний. [1 : 15]

Говорячи про біорізноманітність тваринного і рослинного світу, слід пам'ятати про те, що це поняття багатопланове. Основними його аспектами є генетична різноманітність, видова та екосистемна.

Протягом історії розвитку людства процес вимирання деяких видів тварин був цілком природним процесом. Процес видоутворення і вимирання повинні постійно перебувати у відповідному співвідношенні. Основна проблема сьогодні полягає саме у співвідношенні процесів вимирання та видоутворення, адже процес останній є набагато повільнішим.

Крім різноманітних кліматичних чинників, які згубно діють на деякі види тварин, значної шкоди завдає антропогенний фактор. Стімкий розвиток цивілізації прискорив процес зменшення видової різноманітності тварин. [2 : 121]

Екосистема планети – найуразливіший компонент біологічної різноманітності. Якщо з екосистеми випадає хоча б один із видів, порушується вся система зв'язків , які склалися протягом віків.

У 1948 році при ООН було створено спеціальну комісію з питань охорони тих видів рослин і тварин , що зникають. Пізніше була створена Міжнародна Червона книга, куди заносяться всі види тваринного і рослинного світу, які опинилися на межі вимирання.

Сьогодні крім Міжнародної Червоної книги, майже всі країни створюють національні Червоні книги. Саме в Україні першу Червону книгу було випущено в 1980 році, а через два роки ухвалено Закон про Червону книгу України. [1 : 7]

Червона книга України є основним державним документом, у якому містяться узагальнені відомості про сучасний стан видів рослин і тварин України, що перебувають під загрозою зникнення, заходи щодо їх збереження , науково обґрунтоване відтворення. До другого видання Червоної книги України внесено 382 види тварин. Так, Червона книга України є основою для розробки дій, спрямованих на охорону занесених до неї видів рослин і тварин.

Інтенсивний антропогенний вплив сприяв створенню потужного природно-заповідного фонду . Це один із найбільш ефективних шляхів збереження біорізноманіття на планеті, за допомогою вилучення з господарського користування певних територіальних комплексів з метою підтримання екологічної рівноваги, збереження й відтворення незайманих еталонів природи, проведення наукових досліджень щодо збереження біологічного різноманіття. Крім того, заповідна справа – це один із пріоритетних напрямків державної політики.

Отже, ми повинні пам'ятати , що кількість зникаючих видів з кожним днем стрімко зростає. Тому нам треба усвідомлювати значення біологічної різноманітності живої природи. Необхідно задуматися над тим, що біорізноманіття зменшується, в першу чергу, внаслідок людської діяльності. Ми маємо спільними зусиллями, конкретними рішучими діями зберегти та підтримувати життя на землі.

Література

1. Гиляров А. М. Популяционная экология – М.Изд-во МГИ , 1990-191 с.
2. Джигирей В. С. Екологія та охорона навколишнього природного середовища. : навч. посіб. -5-е вид., випр. I доп.- К.: Знання, 2007.-422 с.